

Det drejede sig om nu at skabe grundlaget for at opretholde arbejdspladser og skabe nye arbejdspladser.

I det følgende kom statsministeren ind på regeringens tanker om politikken på en lang række områder, herunder bl.a. energiområdet, beskyttelsen af miljøet, kulturområdet, uddannelse og forskning, ungdomsarbejdsløsheden, retssikkerheden og retsbeskyttelsen og skattelovgivningen. Herom må i det hele henvises til tidenden.

Regeringen tillagde det stor betydning at have en god balance i forholdet mellem Grønlands hjemmestyre og rigsmyndighederne. Den brede enighed, der gennem en lang årrække havde været om Grønlandspolitikken, ville regeringen søge opretholdt.

Regeringen lagde vægt på at bevare og at udbygge det tillidsfulde samarbejde mellem Færøerne og Danmark inden for den eksisterende hjemmestyreordning.

Der havde gennem årtier været en bred politisk enighed om Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik. Den nye regering betragtede det som helt afgørende, at denne tilstand blev opretholdt.

Dansk udenrigs- og sikkerhedspolitik skulle fortsat bygge på vort medlemskab af EF, af NATO og af FN samt vor deltagelse i det nordiske samarbejde.

Efter at have omtalt en række internationale forhold kom statsministeren ind på bistanden til udviklingslandene. Danmark var et af de fire industrilande i verden, som havde opfyldt FNs målsætning om at yde 0,7 pct. af bruttonationalproduktet som udviklingsbistand. Denne målsætning skulle fortsat opfyldes. Den nuværende bistand på 0,73 pct. af bruttonationalproduktet ville blive fastholdt i 1983, og den ville i 1984 blive forøget til 0,74 pct.

Regeringen var sig fuldt bevidst, at den var en mindretalsregering. Den måtte fremsætte sine forslag uden sikkerhed for, hvordan de ville blive modtaget. Den endelige afgørelse ville måske mere end i mange år blive truffet i udvalgene og i folketingsalen.